

בחדר קטן בדרום תל-אביב גרו יחד שתי זונות וסרסוריהם, נערה תימהונית והתינוק שלה, והגבר שנאשם ברצח

בצורה בלתי-נכונה הגיעה אל החבורה גם צעירה צנומה, שהיתה כחודשים האחרונים להריונה. שרה אמין, 20 קראית, חיתה מגיל צעיר לבדה. אמה מתה עליה בילדותה, אביה נשא אשה אחרת, היא התגלגלה במסורות ומישפחות אומנות. שנים רבות גרה שרה בחדרים שכורים. היה לה מאהב והיא נכנסה ממנו להריון. כאשר נתגלה הריונה, גירשו אותה מהבית והפסיקו לתמוך בה. הגבר נעלם והיא חיתה לבדה. למרות הצעות מיישר-הרווחה לקחת את הילד שיוולד לאימוץ, התנגדה לכך שרה בכל לבנה. היא רצתה את הילד.

זמן-מה לפני הלידה, ביקרה החבורה את שרה אמין בבית שבו התגוררה, וגם קטרי פגש בה שם. הוא התרשם מאוד מאישיותה החזקה של הנערה. למרות מצבה הנואש לא אכזרה את חושיה-החומר שלה ואת הגנדרנות הנשית. היא ליגלה על מכוניתו של קטרי, ואמרה לו כי נסעה כבר במכוניות יותר מהודרות ממנה. הקינטור פגע בציפור-נפשו של קטרי, והאשה הצעירה נחרטה ביוכרנו. כאשר ילדה שרה את בנה, לא רצו לשחררו מבית-החולים אם לא תביא תעודה המאשרת את זהות האב. היא לא הצליחה לאתר את אביו האמיתי של התינוק, וביאוש-הסכימה כי קטרי יחתום ברבנות כי הוא אביו של התינוק.

רק דיסקוטקים

וכסף

בסוף חודש ינואר 1983 הצטרפו שרה אמין ותינוקה אל חבורת הוונות וסרסוריהן, בחדרון המשותף שלהם. שתי הנשים הבוגרות יותר נמסו מאהבה ליצור הועיר שהופיע לפתע בחייהן. נורית לא רצתה להוציא את התינוק מוורועתיה. היא חתלה אותו, האכילה אותו ונישקה אותו כל היום. האם הצעירה היתה, בעצם, פנויה מטיפול בתינוק. הוא הפך לצעצוע של החבורה.

כל העניין נמשך ימים ספורים בלבד, ובאותו זמן היה ג'וג'ו עדיין משתדל אצל רוזה כי תקבל את קטרי להיות הגבר שלה. "ידעתי ששרה שטיינר ונורית עסקו בזנות, אבל אני לא הייתי זקוק

חוזר בחשוכה

יעקב קטרי הופיע למישפט כשהוא חובש כיפה, מגודל זקן. הוא כופר כי רצח את רוזה, וטוען כי

שרה, מכיוון שרצה להצילה מה"רדרות לזנות. לא רציתי שהיא תרד לזנות. ניגשתי למישפחה שלי והכנתי אותם שזה כבר הילד שלי. לא היה לי נעים להוריד את הראש ולהגיד 'זה לא הילד שלי'. בסוף חשבתי כבר לוותר על הברית, אבל כשהיא ראתה שאחי נותן לי כסף, היא אמרה: 'אל תוותר, אני אתחתך איתך'.

גופה

ליד השביל

הברית נקבעה ליום השני, אצל קרוב מישפחה של קטרי בכרם התימנים. ביום הראשון, לפני הברית, נסע קטרי עם שרה מהבית. היא רצתה ללכת לבית-המישפט, שם אמור היה להתקיים מישפט בעניין הילד שלה. אולם קטרי ניסה להסיח את דעתה. הוא לא רצה שהיא תלך לשם, ואמר לה כי הוא ילמד אותה לנהוג במכונית. הם יצאו מהבית כשהם לוקחים איתם גם את נאפו גינרי, למרות התנגדותה של נורית. הם יצאו, כדרכם, לפרדסים של יבנה, וקטרי אמר לשרה כי ילמד אותה לנהוג בשבילי הפרדסים, מכיוון ששם לא יפריעו לתנועה. תוך כדי נסיעה החליטו לנסוע לאחוזתו של קטרי, המתגוררת ליד רחובות. הם אכלו אצלה

ארוחת-צהריים ויצאו שוב לדרך. מכיוון שהיה רק מעט דלק במכונית, וקטרי ידע כי יצטרך לשוב לפרדסים כדי לקחת את שרה קטרי ממקום-עבודתה, החליט לחסוך את הנסיעה הנוספת, ולאסוף את שרה בדרכו מרחובות.

המכונית האמריקאית הכבדה נכנסה לפתח הפרדס שבו נהגו הפרוצות לעבוד. במקום היתה רק רוזה. היא לבשה מגפיים כסופות והחזיקה ארנק בצבע כסף. לפי גירסת התובעת, רחל גורשמיט, ירד קטרי מהמכונית, כשידיו בכיסיו, ואמר לשרה ונאפו כי הוא הולך לדבר עם רוזה.

הוא קרא לה והם הלכו לכיוון שדרת העצים, שהסתירה אותם מיושבי המכונית. לדברי התובעת פרץ אז ויכוח בין קטרי ורוזה. היא לא הסכימה כי הוא יעבור לגור אליה ויחיה על חשבונה, הוא התרגז ודקר אותה בגבה במכשיר חד שהחזיק בכיסו.

אחרי כמה דקות יצא קטרי לבדו מן הפרדס, התניע את המכונית והתחיל לנסוע. אולם בטרם יצאו אל הכביש הראשי נזקק לפתע נאפו, שישב בצד ימין של המכונית. הוא ראה בצד הדרך, על שבילי-העפר, גופת אשה. השלושה עצרו והגברים ירדו. הם ראו את רוזה, שלפני כמה שניות היתה בחיים, שוכבת על השביל. בגבה היו כמה סימני דקירות. היא לא מתה על המקום, אלא הצליחה לצעוד עוד כמה צעדים, ואז נפלה ארצה.

בעור השלושה מסתכלים בגופה, נכנסה לפתח הפרדס מכונית נוספת. במכונית ישב איש-צבא שבא לחפש פרוצה. גם הוא הבחין בגופה. הוא הפנה

לא היה לו כל מניע לכך. שרה אמין, הנראית בתמונה לידו, היתה איתו במכונית בזמן הרצח, והיא העידה כי ראתה אותו נעלם עם הנרצחת ליד העצים.

פסק-דין

בכני ביה"ד הופיעו המבקשים והגנה וצו בלי חוק והוא סתומ. ליד המבקש הודו: שההריון הוא ממנו.

על יסוד הצהרת המבקשים והתומך שבתוספת קובע ביה"ד ופוסק:

א. המבקשים מותרים להנשא ול-ז' בלבד.

ב. הילד שיוולד למבקש אמין שרה ב- 14.1.83 ושמו יוסף קטרי יעקב הוא ילדו של המבקש לכל דבר. חזן מיוח.

ג. אין פסק דין זה משמש אישור רווקות.

האב שלא היה כדי לשקם את חייו ולהפוך לאזרח הגון, החליט קטרי לשאת את שרה אמין, ולהצהיר על בנה כעל בנו. לשם כך היה מוכן ללכת לרבנות, ולאשר זאת.

את מכוניתו והחל נוסע לכיוון תחנת הדלק הקרובה, שממנה טילפן למישטרה. השלושה ראו כי הוא רשם את מיספר מכוניתם, והם מיהרו בעקבותיו. אחר כך אספו את שרה שטיינר ממקום עבודתה בסביבה, וחזרו לחדרם.

נאשם בכיפה וציצית

קטרי נעצר אחרי כמה ימים. המישטרה איתרה את מכוניתו ושמה לה מארב. הוא הכחיש כל קשר לרצח. לדבריו, מעולם לא התכוון לגור עם רוזה, הוא לא רצה ממנה כסף ומעולם לא דיבר אתה. הוא הופתע, לדבריו, ממראה הגופה בדיוק כמו חבריו במכונית.

היום, שנה אחרי הרצח, טרם הסתיים המישפט. השופטים אורי שטרזמן, מאיר צביהכהן וחיים ארר, שמעו כבר את עדותם של כל בני החבורה. התברר, כי מייד אחרי הרצח עזבו כולם את החדר וכל אחד פנה לדרכו. שרה שטיינר וג'וג'ו עברו לדירה אחרת. נורית ונאפו הסתכסכו. נאפו הכה את נורית וחבל בה, ועל כך הורשע לפני אותו הרכב של שופטים וגירון בימים אלה למאסר.

שרה אמין מצאה את אבי התינוק, ועברה להתגורר איתו. קטרי, הנאשם, יושב כבר שנה במעצר. הוא השתנה ללא הכר מאז. "אתה נראה כמו רבי", אמרה שרה אמין, כאשר ראתה אותו על ספסל-הנאשמים. קטרי חזר בתשובה. הוא גידל זקן עבות, חבש כיפה וציצית. הוא עדיין מחכה לפסק-הדין.

אילנה אלון

הובאו למקום על-ידי המישטרה, לשם שיחזור הרצח. רוזה נרצחה בפרדס ליד יבנה. הפרדס מכונה בפי נהגי המשאות "בית-הזונות הגדול במדינה".

קטרי עומד ליד מכונית ה'מישטרה ושרה אמין יושבת בתוך המכונית. הם